

Szerető Isten a miénk!

Pünkösdöt húsvét után ötven nappal, Krisztus mennybemenetelétől számítva pedig tíz nappal később ünnepeljük. Neve a görög pentekosztész 'ötvenedik' szóból ered, utalva ezzel a húsvéttól számított ötven napra.

Pünkösd ünnepe rendkívül sokrétű, több összetevőből álló esemény, hiszen nemcsak arról van szó, hogy a Szentlélek kitöltetett a tanítványokra, hanem arról is, hogy megalakult az Egyházunk, és mindezeket az eseményeket csodás jelenségek sora kísérte végig (ApCsel 2,1-47). Röviden pünkösd története a következő: Krisztus mennybemenetele után, a tizedik napon az apostolok összegyűltek, majd hatalmas zúgás, szélvihar támadt, s a Szentlélek lángnyelvek alakjában leszállt a tanítványokra. A tanítványok pedig Istent kezdték magasztalni különböző nyelveken. Péter ezt követően prédikált a jelenlevő tömegnek, és beszéde hatására több ezren megtértek, majd megkeresztelkedtek Jézus Krisztus nevében. Így megalakultak az első keresztény gyülekezetek, megszületett az Egyházunk.

Isten azért küldte el a Szentleket pünkösdkor, mert Krisztus megígérte tanítványainak (így nekünk is) azt, hogy nem hagy minket árván, mindig velünk lesz az Isten Lelke által: „Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké.” (Jn 14,15-16)

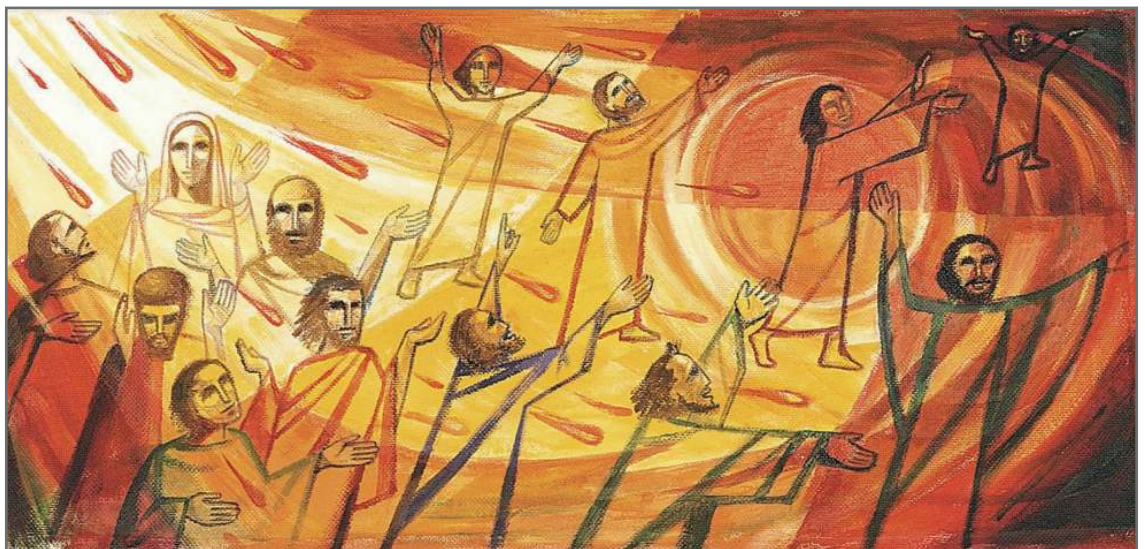
A Szentleket görögül Parakleitosznek, magyarul pedig vigasztalónak, védőnek, segítőnek, bátorítóknak vagy pártfogónak is nevezzük. Milyen beszédes is a név: Vigasztaló. Az a vigasztaló, akihez bátran for-

dulhatunk, aki velünk van jó és rossz napokon egyaránt. Akihez bármikor menekülhetünk, ha bajunk, bánatunk vagy örömünk van. A Szentlélek az igazi vigasztaló: aki mellettünk áll minden helyzetben, megvéd a támadások, kísértések között. Mert Ő a mi közziklánk, erős várunk, aki óv, véd, vigasztal minket.

Kívánom, hogy megértsük mindnyájan ennek a csodálatos ünnepnek az értelmét, azt, hogy Isten kegyelméből mi mindnyájan – akik befogadjuk a Szentleket – egy hatalmas csoda részesei lehetünk: mert emberi ésszel felfoghatatlan, megjósolhatatlan és megmagyarázhatatlan Krisztus minden cselekedete. És nemcsak a földön töltött életére gondolok itt: amikor is számtalan csodát vitt végbe: gyógyított, ördögöt űzött, halottakat támasztott fel és irgalomra, alázatra és szeretetre tanította az embereket, hanem arra, hogy holtából feltámadt, hogy megszabadítson minket a bűneink átkától, hogy örök életet adhasson nekünk. Majd minekutána felment feltámadását követően a mennybe, még akkor sem hagyott minket magunkra, hanem elküldte nekünk a Szentleket, hogy immáron soha többé ne legyünk magányosok: „... és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28,20)

Kijelenthetjük: Szerető Isten a miénk!

Héjjáné Angeli Vivien



Presbitereket választott a gyülekezet

Miután Panyik Tóth Lajos és Panyik Tóth Lajosné lemondtak presbiteri tisztségükről, így a megüresedett helyekre új tisztségviselőket kellett választania a gyülekezetnek. A választást 2016. május 8-án tartottuk.

A választás rendjéről egyházunk választójogi törvénye rendelkezik. Eszerint a tisztségviselőket az egyházközségi közgyűlés választja meg, melyet az egyházközség választójoggal rendelkező tagjai alkotnak.

A választás az előírásoknak megfelelően, szabályszerűen zajlott, érvényes és eredményes volt. A választásra jogosultak közül 28 fő vett részt a vasárnapi istentiszte-

letet követő egyházközségi közgyűlésen. A szavazás során 28 szavazólap érkezett be, melyek közül 27 érvényes, 1 pedig érvénytelen volt.

A szavazatok alapján az egyházközségi közgyűlés **Sándor Gábort** és **Molnárné dr. Pásztor Grétát** presbiterré, **Pintácsi Évát** pótpresbiterré megválasztotta.

Lajos bácsi és Klári néni áldozatos, lelkiismeretes munkáját ezúton is megköszönjük. A gyülekezet új tisztségviselőire Isten gazdag áldását kérjük, munkájukhoz erőt és jó egészséget kívánunk.

Szabó Krisztián

„Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.”



„Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomtat és megrázottat, színig teltet adnak a ti ötetekbe! Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mérték.” (Lk 6,38)

A pénz mindig veszélyes téma volt az emberek körében. Sok esetben feszültséget okoz, ha valaki befolyásolni akar minket, hogy mit tegyünk a pénzünkkel. Bármit el akarunk érni, meg akarunk valósítani az életben – hacsak nem hamis úton szerzi meg valaki –, mindenhez pénz kell. Mivel a pénz mindennapos eszköze vágyaink megvalósításának, ezért közel áll szívünkhöz, sokaknak kényes téma az erről való beszéd. Isten viszont akarja, hogy megismerjük akaratát a pénzzel kapcsolatban is.

Hogy hogyan állunk hozzá a pénz kezeléséhez, mire adunk, mire költünk, ez mutatja lelki helyzetünket is. A szív állapotát ki lehet olvasni a tekintetből, hamar meg lehet hallani a beszédből is, de a pénzhez való hozzáállásunk is árulkodik erről. Az Úr Jézus is így mondja: *„Ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.”* (Mt 6,21)

A pénzből amúgy is kevés van, és ha mégis áldozunk belőle valamire, az számunkra fontos. Azok a tárgyak, dolgok, amiért pénzt adunk, megmutatják, milyen céljaink vannak, és azt is, hogy inkább testi vagy inkább lelki irányban hozunk áldozatokat. Ha valakiben nincs vágy arra, hogy Isten munkájára adakozzon, abban a kapzsi-

ság szellemisége uralkodik. Inkább saját magának akar megtartani mindent, és Isten ügyének előrehaladására sajnálja pénzét kiadni.

Tudjuk, hogy a jócselekedetek egy részéhez csak erő és idő kell, de egy másik részéhez anyagi áldozathozatal is szükséges. Aki semmilyen formában nem adakozik a Krisztus testének építése ügyében, az fukarrá vált.

Világi emberektől sok kritikát hallunk a tizeddel és a jócselekedetekkel kapcsolatban, ám ami sokkal inkább elgondolkodtató és szomorú dolog, hogy még a keresztyének között is vannak, akik nem tekintik bibliainak a tizedet, nem veszik komolyan annak megadását, nem tartják fontosnak a mások felé való adakozást. Természetesen tartjuk, hogy ha a Sátán uralma alatt élő emberek becsmérik Isten népét az adakozás miatt, tőlük ez várható. De azok az emberek, akik már Krisztusban hitre jutottak, az Ő anyaszentegyházának tagjai lettek és mégis úgy gondolkoznak, hogy nem szükséges, nem fontos adakozni az egyház javára, amely a Krisztus Teste, az már elszomorító és csodálkozásra ad okot.

Két alapigazságot kell jól látnunk. A szolgálattelvőknek és a helyi gyülekezetnek szüksége van anyagi eszközökre, hogy eleget tehessen a küldetésének. Hogy legyen egy ház, ahol Isten népe összejöhet, majd annak fenntartási költségei, a közösségi élet gyakorlása, missziós tevékenység – ezekhez mind anyagi eszközökre is szükség van. Az egyház felelősséggel tartozik saját költségeinek viseléséért. Az egyház tagokból áll, akik nem várhatják azt, hogy az egyházon kívül álló személyek tartsák fenn az egyházat, mert saját felelősségük van a fennmaradásuk érdekében.

Isten lehetetlent kérne az embertől akkor, ha lelki és szellemi forrásokat biztosítana a munkához, az anyagi forrásokat pedig nem? Kaptál lelki ajándékot, bölcsességet, végezd a munkát! Hogy miből, azt oldd meg egy-

magad! Ugye, az Úr nem ilyen?! A mi Istenünk ettől sokkal bölcsőbb és sokkal hatalmasabb, részletesen elrendezett mindent az ember életében és az Ő munkájában. Isten rámutat, hová helyezte mindezek forrását.

A Biblia által példaként élénk állított adakozás mindig önkéntes. Az adakozás gondolata mögött egyetlen hitvallás áll, az, hogy mindent, amit kaptunk, Istentől kaptuk (1Kor 4,7). Az adakozás azt fejezi ki, hogy megtapasztaltam Isten szeretetét, és ígérete szerint gondot visel rólam (Péld 11,24; Mt 6,31-34), ezért én is ki akarom fejezni ezt, elsősorban az Ő számára. Aki így él, annak egyre fontosabbá válik a Biblia útmutatása. Az elfogadható adakozás éppen ezért csak az lehet, amelyet a jókedv és a hála munkál (2Kor 9,7).

Adakozni többféle módon tudunk. Leggyakoribb a perselybe dobott adomány. A perselypénzt minden istentisztelet végén két presbiter számolja meg, és az összeget rögzíti a perselynaplóba. Ez alapján kerül könyvelésre. Emelett adomány fizethető be Isten dicsőségére. Kiemelkedő szerepe van az egyházfenntartói járuléknak, amely összege gyülekezetünkben évi 10 ezer forint egyháztagnaként. Ezek az adományok az istentisztelet előtt vagy után a pénztárosnál fizethetők be, aki erről hivatalos nyugtát ad. Ezek az összegek is a könyvelésbe kerülnek rögzítésre. Az így befizetett adományok a gyülekezet általános működését – villany, gáz, víz, csatornaszolgáltatás díja, irodaszerek, takarítás, stb. – biztosítják. Emellett időszakonként céladakozást is hirdetünk, melynek célja egy-egy kiemelt feladat, beruházás finanszírozása.

Sok más református gyülekezethez hasonlóan nálunk is lehetőség van az úgynevezett borítékos adakozásra. Ezt a több évtizedes hagyománnyal rendelkező lehetőséget azoknak készítettük, akik hitük miatt komolyan veszik az adakozást, felelősséget éreznek a gyülekezet jövője iránt, örömmel és hálaadással tudnak adakozni, és fontosnak tartják, hogy gyülekezetünknek kiszámítható bevételi forrásai legyenek.

Az adomány – éppen azért, mert ez hitvallás – csak a legtökéletesebb lehet. A Szentírás számtalan helyen hangsúlyozza ezt. Az adakozás tehát elsősorban hitvallás. Isten gondviselő szeretetének megvallása a cselekedeteinkkel. Természetesen nemcsak a gyülekezetben lehet adakozni, mégis az Írás két célt különösen is hangsúlyossá tett az adakozásban. Egyrészt népének azt mondja az Úr, hogy az Ő házába senki ne jöjjön üres kézzel (2Móz 34,20), azaz a templom és a hitéleti szolgálat céljainak fenntartása azok felelőssége, akik az adott közösséghez tartoznak. Másrészt legalább ilyen hangsúlyos a gyülekezet közösségéhez tartozó szegények segítése.

Sokak elképzelésével ellentétben gyülekezetünknek nincsenek olyan állandó forrásai, amelyet az állam adna hitéleti célokra. Ezért az adományok a gyülekezeti élet alapját képezik.

„Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat. Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomoruságból, vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9,6.) Adakozni nem érdemes úgy, hogy nem szívesen tesszük! „Mintha a fogát húznák...” – szokták mondani az emberek. Adakozni úgy érdemes, hogy amit adok, azért már nem fáj a szívem, mert tudom, hogy az én gondviselő jó Atyám sokkal többet fog adni nékem! Sokszor emberileg nem látható. Egyébként ki látott már olyan gazdát, aki vetett és mindjárt a következőnapon várja az aratást? De eljön az idő, amikor a termés beérik, és busásan megfizeti az elvetett magot! Isten azért ad sok áldást nekünk, hogy tudjunk jót cselekedni! És ha adunk, akkor újra kapunk! Belépünk ebbe az örök körforgásba, és ha bőven adakozunk, mi is gazdagok leszünk!

Nem azért adunk, mert kapni akarunk, hanem azért adunk, mert kaptunk. Ha csak azért adunk, mert kapni akarunk, ez számítás. Ismerjük el, hogy az Úr elhalmozott javaival, gondot viselt rólunk, Ő szeretett és már odaadta Önmagát értünk. Ez a szeretet indít engem is adakozásra. Ha Isten kér tőlem valamit, azért kéri, mert adni akar. Ha az én Istenem ad nekem valamit, az arra indít, hogy én is adjak Őnéki. És ennek az áldott körforgásnak sosincs vége. Próbáljátok ki!

Összeállította: Dr. Gál Jánosné



Családi délután

A tápióbszkei és a nagykátai református gyülekezet közös családi délutánt szervez a tápióbszkei református templom kertjében

2016. június 18-án 15.00-18.00 óráig.

Kézműves foglalkozás, énektanulás, gyermekjátékok, vetélkedő, uzsonna.

A rendezvény díjtalan és nyilvános. Felekezeti hovatartozástól függetlenül mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Cím: Tápióbszke, Nagykátai út 17.

További információk a www.reformak.hu és a www.facebook.com/nagykatarefi oldalakon.

A szoborbútorok művésze

Papp Bálint Györggyel Sándor Gábor beszélgetett

Múlt év decemberi számunkban írtunk arról az összefogásról, mely lehetővé tette 2005-ben, hogy a tápióbicskei reformátusoknak újra legyen templomuk. Az összefogás egyik aktív résztvevője volt Papp Bálint György és családja.

Otthonukban beszélgetve elevenítjük fel az akkori eseményeket. Papp György elmondja, hogy ők a tápiószentmártoni evangélikus gyülekezetbe járnak. Ő evangélikus, felesége református vallású. Amikor meghallották, hogy a régi református templom helyén valami mást akarnak építeni, ő is felvette a kapcsolatot Ágoston Géza pándi lelkésszel, szorgalmazva, hogy a református templom épüljön újjá. Amikor megkezdődött az építkezés, az önkéntes segítők között fiával együtt részt vettek a munkákban, s közben adományként megtervezte a templombelső berendezését. Mindezt ingyen, szeretetből, Isten iránti tiszteletből.

Papp György így beszélt életéről, pályájáról: „Az erdélyi Barcaságban, Bácsfaluban születtem 1941-ben. Az elemi iskola után Brassóban, a katolikus gimnáziumban érettségiztem. Egy kis kitérő után felvettek a Faipari Egyetem bútortervező szakára, ahol 1965-ben megszerztem a faipari mérnöki diplomát. Első munkahelyem a Marosvásárhelyi Bútorgyár lett, itt öt évet dolgoztam.

1970-ben sikerült Brassóban a Megyei Építési Tervező Intézetnél elhelyezkednem, ahol rövid idő múlva a belsőépítészeti csoport vezetője lettem. Itt már nagy kihívást jelentő, szép feladatokat kellett megoldani: szállodák, éttermek, üzletek, vagy a sepsiszentgyörgyi katolikus templom belsőépítészeti tervezését. Egyik kedves munkám volt Brassóban, a volt gimnáziumomban emlékhely és harangláb tervezése hajdani tanáraink tiszteletére. A diktatúra utolsó éveiben különösen az egyházi munkáknál nagy kockázatot kellett vállalni, hiszen az állami szervek nem nézték jó szemmel az efféle alkotó munkát (például a Csiki utcai katolikus templom és a vasútállomás melletti imaház felújítása).

1989 márciusában el kellett hagyni Erdélyt és Magyarországon kezdtünk új életet. Feleségem, aki fogor-

vos, Tápióbicskén kapott állást és szolgálati lakást, így ide költöztünk.

Nekem kezdetben nem volt munkám, de amikor megismertem Fekete György belsőépítész, és néhány évet együtt dolgozhattunk, az ő segítségével sikerült bekapcsolódnom a magyar tervezői vérkeringésbe. Az Agrobank fiókhálózatának több

városban készítettem el belsőépítészeti terveit. Magánmegrendelések és közületiek szinte állandó elfoglaltságot biztosítottak. Ezek közül is kiemelkedett az Országos EU-könyvtárának bútortervezése, parlamenti irodák és fogadóter tervezése, a fővárosi Wass Albert könyvesbolt berendezése, Gyimesfelsőlokon a Szent Erzsébet templom kápolnájának tervezése, Budapesten a Stefánia kertben szabadtéri kápolna tervezése.

A tápióbicskei házban, otthoni műhelyében készülnek az egyedi tervezésű, szebbnél szebb bútorok dísz tárgyak. Különleges szépségű, színű és keménységű fákból olyan művészi alkotások, amelyek melegséget, természetközelséget, harmóniát árasztanak magukból. Ezek bútorok és szobrok is egyben, melyek kiállításokon rendszeresen bemutatásra kerülnek. Makay László nagytiszteletű úr segítségével megtekinthetők voltak Nagykatán, a könyvtárban is. Természetesen láthatók nappalijában is, ahol most beszélgetünk. Hálát adok azért, hogy megismerkedhettem egy csángó testvéremmel, aki nagyon szereti Istenét, hazáját, magyarságát és szakmáját, s mindezek következményeként igen egyszerű és mégis csodálatosan nagyszerű dolgokat tud alkotni a felülről kapott tehetséggel.

Köszönjük neki és mindazoknak, akik a tápióbicskei templom építésének munkájában részt vettek, Isten áldását kérve további életükre és munkájukra. Imádkozunk közösen azért, hogy minél több tápióbicskei református látogassa rendszeresen ezt a szép templomot.

Sándor Gábor



Tápióbicskei templombelső



Debrecenben járt a Bárka Nyugdíjasklub

Április 28-án nyolcan indultunk útnak vonattal Debrecenbe, hogy megnézzük a Református Nagytemplom „Biblia makettek és szentföldi festmények” című kiállítását.

Az itt látható nagyméretű maketteket Csia Lajos református lelkész 1929-33 között készítette Budapesten az Izabella utcai kereskedelmi iskolában, ahol hitoktató volt. Akkor ezek a makettek a hitoktatást segítették. Az itt tanuló gyermekek nemcsak hallottak a Szentírásról, hanem láthatták is a bibliai helyszínek kicsinyített mását. Most mi is láthattuk a szent sátorot, a pusztában vándorló zsidók sátorát, Jeruzsálem egyes épületeit, tájait dioráma maketteken, melyek háttere meg volt festve. Láttuk Jeruzsálem városfalait, kapuit, a Kidron völgyét, a Gecsemáné kertét, a Genezáreti tavat, mindet Jézus korának állapotában. Szinte magunk előtt látjuk amikor a hajóban ült, Péter házába bement, a templom csarnokában tanított. Legrészletesebben a templom fejlődését mutatják be a makettek, láthatjuk Salamon templomát, az Ezékiel látomásában leírt templomot, a Jézus korabeli Heródesi templomot, de látható a templomtér mai állapota is.

Az egyéb vallások jobb megértése érdekében láthatunk régi pogány templomokat: babiloni, asszír, egyiptomi (a luxori) templomot és az ókor hét csodája közül az egyiket, a Pál apostol utazásaiban is szereplő efézusi Diána templomot. De láthatunk gazdasági életképeket: vetést, aratást, cséplést, szőlőművelést, halászatot, olajütést.

Külön említést érdemel az az 54 festmény, amelyet Tichy Kálmán festőművész készített Csia Lajos felkérésére. A festmények olyan tájakat, városokat, utcákat vagy épületeket ábrázolnak, ahol valamilyen bibliai esemény történt. A makettek hátterét is Tichy Kálmán festette meg úgy, hogy a makett mögé az eredetivel egyező, a valóságnak megfelelő hátteret készített.

A szocializmus éveiben a múzeumot bezáratták, so-



káig szétszedett állapotban hanyódt, de szerencsére mindig akadt Istennek olyan munkása, aki látta benne a megmentendő értéket, és minden tőle telhetőt megtett, hogy megőrizze vagy időnként megtekinthetővé tegye.

Köszönettel tartozunk Joó Sándor pasaréti, Nagy József avasi és Kovács Bálint józsefvárosi lelkészeknek, hogy még az üldöztetést is vállalva sokat tettek azért, hogy ez a gyűjtemény fennmaradjon és időnként megtekinthető legyen.

2008-ban Vad Zsigmond esperes úr látta meg benne az értéket, s Bölskei Gusztáv püspök úr támogatásával sikerült mozgósítani mindazokat az anyagi és szellemi erőket, amelyek lehetővé tették a makettek és festmények restaurálását és a Debreceni Református Nagytemplomban való kiállítását.

Ajánljuk mindenkinek, hogy Debrecenben járva nézze meg ezt az állandó kiállítást.

Sándor Gábor

Szórvány gyülekezeteink hírei

A tápiószentmártoni és a tápióbicskei gyülekezet rész jövőjét erősítendő a közelmúltban gyülekezetünk elnöksége felkereste a két település polgármesterét, és a jövőbeni együttműködési lehetőségekről egyeztetünk.

Örömmel tapasztaltuk, hogy mindkét települési vezető nyitott a szorosabb kapcsolat kialakítására, és biztosítottak minket, hogy lehetőségeikhez mérten segítik a sok nehézséggel küzdő kis gyülekezeteinket.

Megállapodás született többek között arról, hogy tájékoztató táblákat helyezünk el a településeken, melyek segítik az eljutást a református templomokhoz. Emellett ígéretet kaptunk, hogy a templomok körüli terepmunkákban, bozótirtásban és területrendezésben is segítséget nyújtanak az önkormányzatok.

Lehetőséget kap a gyülekezet, hogy a két község honlapján, helyi újságjában rendszeresen megjelenjünk, hírt adjunk programjainkról, mindennapi működésünkről.

Bízunk benne, hogy az egyre szorosabbá, rendszeresebbé váló kapcsolat erősíti majd a gyülekezeteket, és nyitottabbá teszi azokat a települések lakossága számára is.

Szabó Krisztián

Három tanítvány arcképe a szenvedéstörténet tükrében

„Igazi lelkünket, akárcsak az ünneplő ruhákat gondosan őrizzük meg, hogy tiszta legyen majd az ünnepekre.” – József Atilla sorai nagyon egybehanganak a presbitérium által megfogalmazott kívánnalommal, hogy egy-egy nagyobb ünnepünkre készüljünk fel lelkileg is.

Csak annyit tegyünk meg, mint otthon, amikor születésnapra, ballagásra, karácsonyra, vagy bármilyen ünnepre készülünk.

Üljünk le együtt, beszéljük meg, mivel szerezhetnénk örömet, mit kell beszerezni, kitakarítani, feldíszíteni, ki mit süt vagy főz. Mert bármilyen hihetetlen, már a készülődés is lehet öröm.

Ezt az örömet húsvét előtt, a nagyhéten tapasztalhatuk meg együtt, gyülekezetként. Mező Istvánné jászberényi lelkész három este hirdette az Igét „*Három tanítvány arcképe a szenvedéstörténet tükrében*” címmel.

Első este Júdás életével ismerkedhettünk meg. Kerestük a választ arra a kérdésre, vajon milyen folyamat eredménye lett az árulás, miért pont ő árulta el a Mestert? És feltehattük a kérdést: mi mikor lettünk árulónak, azaz bűnössé?

Júdás nem találta meg a megbánás helyét, nem ismerte fel bűnére a megoldást. Vajon mi tudjuk, hogy hol keressük, hogy ki a megoldás? Számomra sokat jelentett az a felismerés is, hogy Jézus imádkozott egész éjszaka. Szüksége volt arra, hogy az Atyával együtt legyen. Mi

kikérjük életünk nagy döntései előtt Isten akaratát, vagy csak Isten segítségét kérjük saját döntéseinkhez?

Második nap Simonról beszélt a lelkész. Nevének jelentése: pusztaság. Mi tudjuk magunkról, hogy kik vagyunk? Az igazi önismeret Jézussal való találkozásból fakad. Ő tudja az igazi nevünket, azt, hogy milyen örökséget hordozunk, és azt is, hogy mit, mennyit bírunk, illetve mivé válhatunk általa.

Simon, a „pusztaság” hosszú folyamat eredményeként vált Péterre, azaz kösziklává. Ebben benne volt a hiábavaló fogadkozás, a hívő gőg, az intés figyelmen kívül hagyása, az imádság hiánya. Megismertük Pétert, azt az embert, akiben olyan sokszor magunkra ismerhettünk.

Harmadik este a szeretett tanítvánnyal, Jánossal foglalkoztunk. Mi a szeretet, mi hogyan szeretünk? Isten szeretete a keresztről sugárik felénk. Milyen ez a szeretet? Önzetlen, megbocsátó és ajándékozó, áldozatos. Ez a szeretet viszontszeretetet kíván.

Azok, akik végighallgattuk ezeket az alkalmakat, és elgondolkodva, őszintén válaszoltunk az elhangzott kérdésekre, örömmel tapasztaltunk, hogy milyen jó együtt az ünnepvárás, milyen jó lesz húsvét vasárnapján kimondani: *él az Úr, bizonynal feltámadott!*

Dr. Gál Jánosné

Keresztelés és konfirmáció pünkösdkor

Idén pünkösdkor többszörösen is ünnepelhetett gyülekezetünk. Négy felnőtt testvérünk (Gulyás Attila, Balogh Imre, Szűcs Erzsébet és Majorosné Árvai Szabina) részesült a keresztség sákramentumában, és tett konfirmációs fogadalmat. Velük együtt konfirmált két fiatal gyülekezeti tagunk, Galsi Dániel és Galsi Flórián.

A konfirmáció alkalmával a gyülekezet nyilvánossága előtt tettek bizonyosságot Krisztus mellett hozott személyes döntésükről. A döntés magába foglalta a bűnbánat, a megtérés Lélek által munkált eseményét és a bűnbocsánat evangéliumának meghallását. E döntésük kifejezésével betagozódtak Krisztus testébe, szolgáló közösségébe.

Gyülekezetünk valamennyi tagja nevében kívánjuk Isten gazdag áldását mindannyiuk életére, és várjuk őket hét-ről-hétre közösségünkbe.

Szabó Krisztián



Könyvajánló

Barbara Coloroso

Zaklatók, áldozatok, szemlélők: az iskolai erőszak

Háromgyermekes anyukaként, gyermekeket hittanra oktatóként érdeklődve olvastam a gyermeknevelés világszerte elismert szaktektintélye, Barbara Coloroso könyvét. A hiánypótló, „Books for a Better Life Award Winner” díjas kötetet számtalan nyelvre lefordították.

„Ez a könyv 2001 előtt íródott, és akkor az iskolai lövöldözők kétharmada bizonyítottan olyan gyerekek közül került ki, akiket tartósan zaklattak az osztálytársaik. A múlt héten azt olvastam egy amerikai honlapon, hogy csaknem a 90%-uk áldozat volt, de nem segített rajtuk senki. Összességében ez egy nagyon alapos, feltáró könyv a kollektív felelősségvállalásról, és arról, nem minden az, aminek látszik. Jó lenne tudatosítani mindenkiben, hogy a zaklatás, az erőszak, nem természetes része a társadalmunknak, legkevésbé nem a gyerekeink életének, és azért, mert nálunk nem kezdenek hetente lövöldözni az iskoláskorú gyerekek, még egyáltalán nem dőlhetünk hátra. Nem lövöldöznek, mert nem olyan könnyű fegyverhez jutniuk, de a zaklatás bizony létező fogalom. A gyerekeinket kigúnyolják, mert szemüvegesek, mert fogszabályozójuk van, mert dadognak, mert túl soványak, túl kövérek, mert máshogy néznek ki, máshogy viselkednek, másban hisznek, mint az átlag.” – írja az amerikai könyvről Németh Beatrix blogjában.

S hogy tényleg mennyire aktuális ez a könyv hazánkban is, bizonyítja az a kutatás, mely szerint Magyarországon minden negyedik-ötödik gyermek válik bántalmazás áldozatává az iskolában. A könyvet elolvastva rá fogunk jönni, miért is kell nyitottabb szemmel és szívvel járnunk gyermekeink között. Már a könyv előszavát olvasva megdöbbenünk: a szerző ugyanis tragikus kimenetelű élethelyzetek sokaságával szembesít bennünket – nyolc és tizenöt év közötti gyerekek saját vagy zaklató társaik halálát választották, mint megoldást a zaklatásra. Hatalmas a felelősségünk. Gyermekeinkkel, tanítványainkkal nagyon sokat kell beszélgetnünk: erre ösztönöz bennünket a riasztó tény, miszerint az iskolai erőszak sajnos sokszor felderítetlen marad. Ne engedjük, hogy így maradjon! Úgy tartjuk: mai világunk egy rohanó

világ, amelyben egyre kevesebb idő jut beszélgetésre. Próbáljunk meg hát erre időt szakítani!

A könyv első részében Barbara Coloroso az iskolai erőszak szereplőit jellemzi, megvizsgálva, „miért és hogyan válik egy gyermek zaklatóvá, illetve célponttá (netán egy személyben mindkettővé), valamint miként tartja fenn ezt a körforgást az úgynevezett ’szemlélők’ jelenléte.” Nagyon veszélyes lehet, amikor mi, felnőttek nem vesszük észre, ha környezetünkben valaki az erőszak körforgásának szereplőjévé válik, vagy ha észre is vesszük, csupán legyintünk rá. Persze az sem mindegy, hogy csupán ugratásról vagy csúfolódásról van-e szó. Fontos megtanítani gyermekeinknek is a kettő közötti különbséget, valamint azt is, hogy az utóbbi nem elfogadható.

A szerző legfőbb célja megoldással szolgálni, hogyan is lehetséges „az erőszak körforgásának megszakítása – a törődés körforgásának megteremtésével”: erről szól a második rész. Ennek a résznek első fejezetében Coloroso három fő családmódellet vázolt fel: a téglafalcsaládét, a medúzacsaládét és a gerinces családét. Érdemes rajta elgondolkozni: a mi családunk vajon melyik csoportba tartozik? Hiszen családként és azon belül szülőként nagyon fontos szerepünk van. A szerző szerint gyermekeink ebben a körforgásban egy tragikus színjáték szereplői, amelyben néha egyszerre alakítják a zaklatót és az áldozatot. Mi felnőttek vagyunk a nézők: de nem engedhetjük meg magunknak, hogy passzívak maradjunk. Újra kell írunk a szövegek könyvet és a szerepeket is.

Herczog Mária, az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának tagja szerint ezzel a könyvvel „a gyermeknevelés világszerte elismert szaktektintélye remekül használható eszközt ad szülők, tanárok és mindenekelőtt a fiatalok kezébe.” Lassan itt a nyári szünet: olvassuk hát végig ezt a könyvet, hogy szeptembertől szakértelemmel tudjuk kezelni a gyermekeink, unokáink iskoláiban előforduló zaklatást, erőszakot. Sőt, felkészülhetünk belőle az internetes zaklatás kivédésére is.

A könyvet szeretettel ajánlja: Nagyné Szatmáry Beáta



Rendszeres alkalmaink

Heti rendszeres alkalmak:

Szerda	Ifjúsági Klub (kivéve a hónap első szerdája)	17.00-18.00 óráig
Csütörtök	Bibliaóra	18.00-19.00 óráig
Péntek	Bárka Nyugdíjasklub	10.00-11.30 óráig
Vasárnap	Istentisztelet Nagykátán	10.00 óra
	Gyermek-istentisztelet Nagykátán	10.00 óra
	Istentisztelet Tápiószentmártonban	17.00 óra
	Istentisztelet Tápióbecskén (kéthetente)	16.00 óra

Egyéb rendszeres alkalmak:

Tabitha Női Kör minden hónap első szerdáján 16.30-18.00 óráig.
Angol klub előre megbeszélte időpontban (hirdetve a Facebook oldalon).
GyűrűKúra Fial Házások Klubja havonta, előre megbeszélte időpontban.

*Egyéb programokról a gyülekezet internetes oldalán,
a www.reformak.hu oldalon tájékozódhatnak.*

BÁRKA NYUGDÍJASKLUB

Szeretettel hívom és várom a
Bárka Nyugdíjasklubba.
Noé idejében a bárka védelmet
biztosított, túlélést, biztonságot
jelentett a meghívottaknak. Én ezt
nem ígérhetem, de az Úr ígéri és
betartja szavát. Ezt az Urat akarjuk
megismerni, igéjét tanulmányozni
az együtt eltöltött időben. Várom a
Bárkába, ahol lelki táplálék mellé
pogácsát, teát, egymásra figyelmet
is kínálunk
péntekenként 10.00-11.30-ig
a nagykátai református templom
gyülekezeti termében.

Dr. Gál Jánosné klubvezető

ANGOL HÉT

2016. június 20-24-ig

délelőttönként a nagykátai református templomban
a nagykátai református gyülekezet és a
brit UFM misszió közös szervezésében
anyanyelvi tanárokkal
az általános- és középiskolás korosztály számára

Ha tudsz egy kicsit angolul és tudásodat a nyár során
szeretnéd tovább gyarapítani, akkor jelentkezz!

Nyelvtanulás, játékok, tradicionális angol énekek,
bibliai történetek és tanulságok, angol specialitások.

Részvételi díj 5.000 Ft/fő/hét.

Ha egy családból többen jelentkeztek, 1.000 Ft/fő kedvezményt biztosítunk a díjból.

Jelentkezés a www.reformak.hu/angolhet oldalon,
vagy a **06-30-477-6767**-es telefonszámon.

HÍD - A nagykátai református gyülekezet hírlevele. Megjelenik negyedévente. Kiadja a Nagykáta-Tápióvidéki Missziói Református Egyházközség. Felelős kiadó: Makay László András lelkipásztor. A szerkesztőbizottság tagjai: Sándor Gábor, dr. Gál Jánosné, Nagyné Szatmáry Beáta, Szabó Ivett, Szabó Krisztián. Korrektor: Kőszeghy Katalin. A szerkesztőség címe: 2760 Nagykáta, Ady Endre út 29. Webcím: www.reformak.hu/hid. E-mail cím: reformak@reformak.hu. Nyomdai munka: boommédia Kft., Jászberény. A hírlevél díjmentes, de a kiadását szolgáló adományokat köszönettel fogadjuk a gyülekezet Nagykáta és Vidéke Takarékszövetkezetnél vezetett 65200067-10021969 számú számlájára.